

ved alt derom. Men i de 3 $\frac{1}{2}$ Aar, han sad som Minister, anede han slet ingenting om alt det, der skete!

Jeg har gjort mig skyldig i en beklagelig forkert Oplysning her i Rigsdagen, og det er altid kedeligt. Jeg sagde, at den tidligere Regering, Ministeriet Zahle, havde benyttet Militæret i 33 Dage. Det er forkert; jeg mente — hvad der vist for Resten fremgaar af Sammenhængen —, at han havde benyttet det 33 Dage i de 2 sidste Aar. Hvor mange Gange han saa har benyttet det i hele sin Regeringstid, har jeg ikke undersøgt, men i 1918—19 var det altsaa 33 Gange. Alt det ved Hr. Stauning ikke et eneste Ord om, ja, han tør endog udtale, at det *ikke* er sket, i hvert Fald ikke med hans Vidende og Villie, men sikkert heller ikke uden. Jeg forstaar det ikke.

Men, som sagt, han ved paa en Prik, hvad der er sket under os. Vel, lad os saa gaa over til det. Det ærede Medlem Hr. Stauning begynder sit Forsvar — hvis jeg ikke skal sige Angreb; med Hensyn til den første Dag maa jeg vel nok benytte Udtrykket Angreb; den anden Dag var det overfor mig med alt, hvad jeg har oplyst her i Rigsdagen, noget ganske andet, nemlig et Forsvar — med at sige, at jeg var helt ved Siden af, alt, hvad jeg havde sagt, var en fuldstændig Misforstaaelse; men nu skulde han oplyse, hvad det var, han havde bedt mig om at oplyse. Jeg vil lige slaa fast, hvad jeg havde oplyst her paa Rigsdagen. Jeg havde oplyst, at vi aldrig har gjort Brug af Militæret, saa længe jeg har været Justitsminister; endvidere, at vi kun har haft det i Beredskab to Gange, i Modsætning til den radikale Regering, som i de sidste to Aar har haft det i Beredskab 33 Gange; endelig, at vi kun har haft $\frac{1}{10}$ af det Mandskab, som den forrige Regering havde. Endvidere oplyste jeg tydelig og klart, at jeg ikke har haft Militæret i Beredskab paa nogen Valgdag. Jeg oplyste ligeledes, at vi kun har brugt Militæret paa samme Maade, som den radikale Regering har brugt det. Det er dette, jeg har oplyst, og det ved det ærede Medlem Hr. Stauning.

Saa kommer det ærede Medlem og siger, at Ministeren talte om noget ganske andet, end han selv havde talt om. Men nu skal jeg (Stauning) sige, hvad det var. Jeg (Stauning) talte om, at den nuværende Regering havde haft Militæret parat paa Valgdagen den 21. September 1920. Jeg synes ogsaa, det var det, jeg udtalte mig om, idet jeg nemlig sagde, at vi *ikke*

havde foretaget noget saadant. Saa siger det ærede Medlem: „Jeg udtalte mig om Automobiler den Dag, men den højtærede Justitsminister har kun udtalt sig om Fodfolk, Artilleri og Rytteri, men jeg tænkte jo udelukkende paa Automobiler, og det er den højtærede Justitsminister gaaet udenom. Altsaa, de to Punkter har den højtærede Justitsminister slet ikke talt om.“ Men jeg talte jo netop om dem. Jeg sagde: Vi har *ikke* haft dem parat paa en Valgdag — det er dog tydeligt og klart —, og for det andet sagde jeg: Vi har kun haft dem i samme Udstrækning som den tidligere Regering — det er da ogsaa tydeligt og klart.

Altsaa, jeg gaar ud fra, at vi har talt om det samme, der er blot en lille Modstrid mellem os, det indrømmer jeg. Lad os nu se paa det første Punkt, min Udtalelse om, at vi ikke har haft Militær i Beredskab paa Valgdagen. Om det bruger det ærede Medlem meget stærke Ord, han bruger Sp. 1924 følgende Ord: Den højtærede Justitsminister indviklede sig i et „Væv af Urigtigheder, ja, det er i Grunden værre end et Væv af Urigtigheder. „Social-Demokraten“ har skrevet, refererer Justitsministeren, at Militæret paa en Valgdag var udrustet med Lastautomobiler til Gadekamp, og i Anledning af, at dette er skrevet i „Social-Demokraten“, har den højtærede Justitsminister den uhorste Dristighed at sige — det findes Spalte 1669 —, at det var ikke den nuværende Regering, „men hans egen Regering“ — altsaa Ministeriet Zahle — „der havde gjort dette paa Valgdagen.“ Saaledes udtalte det ærede Medlem sig.

Det er den uhyre Dristighed, jeg har gjort mig skyldig i. Saa siger det ærede Medlem: „Dette er, siger jeg, en dristig Paastand, ja, dristig er egentlig et alt for mildt og godt Ord at anvende. Jeg haaber, det er af Uvidenhed“ o. s. v. Det er altsaa meget stærke Ord, det ærede Medlem bruger. Jeg maa imidlertid bedrøve det ærede Medlem. Det er ikke Uvidenhed, og jeg fastholder de Udtalelser, jeg har brugt. Vi har — selvfølgelig — ikke haft Militær parat paa nogen Valgdag under os. Jeg synes ikke, jeg kan udtale mig tydeligere og klarere.

Ikke for at være sikker, men for at kunne fremkomme her med Oplysninger har jeg yderligere siden den Dag bedt Politiet og Militæret, om de vilde gennemgaa alt det, de har til deres Disposition, for at se, om der var noget. Jeg